गन्धवर्षा (ग॰ + प॰) n. N. einer Pflanze (s. काकवुष्प).

गन्धपलाशिका (ग॰ + पलाश) f. Gelbwurz (क्रिहा) Har. 93.

সন্ধান্তা (wie eben) f. Curcuma Amhaldi oder Zerumbet Roxb. (মৃত্যি) Bhavapr. im ÇKDr.

गन्धपालिन् (ग॰ → पा॰) Wohlgerüche schützend (!), als Beiw. Çiva's MBH. 13, 1242.

ग्रन्थपायाण (ग॰ + पा॰) m. Schwefel Ratnam. 288.

गन्धपिङ्गला (ग॰ + पि॰) f. N. pr. eines Frauenzimmers gaņa प्रुधा-टि zu P. 4,1,123.

गन्धापिशाचिका (ग॰ + पि॰) f. der geisterhaft schwebende Rauch von verbranntem wohlriechendem Harze Trik. 2.6, 38. H. 649.

गन्धपीता (ग॰ + पी॰) f. N. einer Pflanze, = गन्धपत्रा Rigan. im CKDa.

1. ग्रन्थप्टप (ग्र॰ + प्॰) n. eine wohlriechende Blume R. 1,73,19.

2. ग्रन्थपुष्प (wie eben) 1) m. N. verschiedener Pflanzen mit wohlriechenden Blüthen: a) Calamus Rotang L. (s. बेत्स) Çabdar. — b) Alangium hexapetalum (शङ्कार) батады. — c) Cordia Myxa Lin. (बङ्गबार) Ràgan. im ÇKDr. — 2) f. आ N. verschiedener Pflanzen: a) die Indigopflanze. — b) Pandanus odoratissimus (s. केत्का). — c) — गणिका-रि Ràgan. im ÇKDr.

गन्धपूतना (ग॰ + पू॰) f. eine Art Gespenst Habiv. Langl. I,511. गन्धफाणिडक्तक (ग॰ + फ॰) m. eine Art rothblühendes Ocimum Rarnam. im ÇKDn. Unsere Hdschr. 106: तीत्रणगन्ध: फाणिडक्तक:.

সন্ধানন (গ্ৰ° + দলে) 1) m. N. verschiedener Pflanzen mit wohlriechender Frucht: a) Feronia elephantum Corr. (s. কাদিবে). — b) Aegle Marmelos Corr. (বিল্ব). — c) = নির:দলে Riéan. im ÇKDa. — 2) f. স্থা N. verschiedener Pflanzen: a) = प्रियङ्ग Çabdar. im ÇKDa. — b) = मिथिजा. — c) = विद्रारी. — d) = शङ्कार्जी Riéan. im ÇKDa. — 3) f. ई a) N. einer Pflanze, = प्रियङ्ग AK. 2,4,2,36. H. an. 4,289. Med. l. 153. — b) die Knospe der Michelia Champaca (चम्पका) AK. 2,4,2,44. H. an. (lies चम्पकास्य st. चपकास्य). Med.

সন্ধ্রিয়ার (স॰ + ন॰) m. ein Händler mit Wohlgerüchen Sch. zu Panac. ÇKDn.

गन्धवन्धु (ग॰ + व॰) m. der Mangöbaum (s. 知知) ÇABDAR. im ÇKDR.
गन्धवकुल (ग॰ + व॰) 1) m. wohlriechender Reis Råśan. im ÇKDR.
unter गन्धशालि. — 2) f. आ N. einer Pflanze (गिएली) Råśan. im ÇKDR.
गन्धमहा (ग॰ + भ॰) f. eine best. kriechende Pflanze (vulg. गन्धभाद्रा-लिया) ÇABDAK. im ÇKDR.

সন্ধান্য m. = স্থ্যান্ত und auch daraus entstanden Çabdab. im CKDs.

गन्धमांसी (ग॰ + मां॰) f. eine Art Valeriana (जटामांसीभेट्) Rigan. im ÇKDR. Varâh. Bah. 50, 15.

गन्धमात् (ग॰ + मा॰) f. die Erde H. 936; vgl. M. 1,78: श्रद्धो गन्ध-गुणा भूभिः

गन्धमार (ग° → मार) m. N. pr. 1) eines Sohnes von Çvaphalka Buâc. P. 9,24,16. — 2) eines Affen im Gefolge von Råma Buâc. P. 9,10,19. गन्धमार्न (ग° → मा°) durch seinen Geruch betäubend: 1) m. a) eine Art Biene H. an. 5,26. Med. n. 234. — b) Schwofel (vgl. गन्धमार्न) diess.

- c) N. pr. eines wegen seiner schön duftenden Wälder hochgerühmten Gebirges TRIK. 2,3,4. H. an. LIA. I, 842. MBH. 3,471.1496.10861. 8,2104. And. 11, 10. HARIV. 9733. 11447. 12163. 12417. R. 2,34,28. 4, 44, 54. 5, 17, 18. 6, 3, 30. 82, 38. Kumaras. 6, 46. VP. 168. 169. 171. 180. Buag. P. 5, 16, 10. H. 1538, Sch. Burn. Intr. 178. 396. 400. Lot. de la b. l. 847. Schiefner, Lebensh. 267 (37). Nach Med. auch neutr., vgl. jedoch Mallin, zu Kumaras, 6, 46. Aller Wahrscheinlichkeit nach ist durch das m. das Gebirge, durch das n. der darauf stehende Wald bezeichnet worden. - d) ein Bein. Ravana's, des Oberherrn der Rakshas: राज्ञासा-धिपतिश्चैव मकेन्द्रा गन्धमादनः MBn.2,410. Ebendaselbst 412 bezeichnet मकन्द्रा गन्धमादनः das oben angeführte Gebirge. — c) N. pr. eines Affen im Gefolge von Rama H. an. Med. गन्धमादनवासी तु प्रथिता ग-न्धमाइन: МВн. 3, 16273. R. 1,16, 13. 4,25, 33. 39, 18. 5,73,26. 6,69,43. 82,53. - 2) f. \(\frac{5}{2}\) ein berauschendes Getränk Trie. 2,10,15. H. an. Мен. — b) Schmarotzerpflunze (বারা). — c) ein best. Parfum (ঘারা) Rågan. im CKDR.

गन्धमादिनी (ग॰ + मा॰) f. 1) Lac (s. लाजा). - 2) ein best. Parfum (पुरा) Ràéan. im ÇKDa.

गन्धमात्रीर (ग॰ + मा॰) m. Zibethkatze Gatadu. im ÇKDa.

गन्धमालती (ग॰ + मा॰) f. ein best. Parfum (mit denselben Eigenschaften wie गन्धकांकिला) Визуарв. im ÇKDu.

गन्धमालिनी (ग° + माला) f. ein best. Parfum (मुरा) батары. im ÇKDa. गन्धमाल्य (ग° + मा॰) n. du. Wohlgerüche und Kränze: म्रय यदि गन्धमाल्यलोककामा भवित संकल्पादेवास्य गन्धमाल्य समुत्तिष्ठतस्तेन गन्धमाल्यलोकिन संपन्ना मङ्गियते Кылы. Up. 8, 2. 6. Gewöhnlich im pl., dass. und wohlriechende Kränze: उपवेश्य तु तान्विप्रानासनेपु — गन्धमाल्यी: सुर्भिभिर्चयेत् M. 3,209. गन्धमाल्यीच्च सुप्रभी: Inda. 5, 2. Веме. Chr. 62,59. (धनुः) गन्धमाल्यविभूपितम् R. 1,67,2. AK. 2,6, 2,36. Im sg. V Jutp. 141. Am Ende eines adj. comp. f. मा Ragh. 2, 1.

गन्धमुएउ m. eine best. Pflanze, = गन्धभाएउ und गर्भाएउ Vaid. im ÇKDa.

সন্ধ্যাল (স° + দুলা) 1) m. N. einer Pflanze, Alpinia Galanga Sw. (কুলব্রান) Râśan. im ÇKDn. — 2) f. আ a) Curcuma Amhaldi oder Zerumbet Roxb. (হাটো). — b) Weihrauchbaum (হাজানা) Râśan. im ÇKDn. — 3) f. $\xi =$ সন্ধ্যালা a. AK. 2,4,5,19.

गन्धमूलक (wie eben) 1) m. Curcuma Amhaldi oder Zerumbet Roxb. ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) f. ेमूलिका a) dass. — b) = माकन्दी (= व-छमूली = मादनी) Ráćan. im ÇKDR.

गन्धमूषिक (ग॰ + मू॰) m. Moschusratze, Sorex moschatus Taik. 2,5,11.
Auch गन्धमूषी f. H. 1301.

ग्रन्थम्म (ग्र॰ + म्म) m. Zibethkatze Çabbam. im ÇKDa.

गन्धमैयन (ग॰ → मै॰) m. Stier Trie. 2,9,19.

সম্ঘদারবাক্ m. N. pr. eines Sohnes von Çvaphalka VP. 435. Eine offenbar falsche Form, wofür ৪৪৯৫. P. সম্ঘদার liest.

गन्धमीद्न (ग॰ + मा॰) m. Schwefel Rigan. im ÇKDa. - Vgl. गन्ध-मादन.

गन्धमोक्ति (ग॰ + मा॰) f. die Enospe der Michelia Champaca (च-म्पन) Rigan. im ÇKDa.